

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: P. S., narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2018, č.j. PK-DSH/5225/18

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“), byly námitky žalobkyně proti záznamům bodů

v evidenční kartě řidiče za přestupky, kterých se žalobkyně dopustila dne 10. 6. 2014, 2. 6. 2015, 1. 10. 2015, 7. 9. 2016, 28. 7. 2017 a 1. 12. 2017, jako nedůvodné zamítnuty a provedené záznamy bodů k uvedeným dnům byly potvrzeny [rozhodnutí Městského úřadu Horšovský Týn ze dne 3. 4. 2018, č.j. MUHT 4382/2018/DSH, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 18. 7. 2018, č.j. PK-DSH/5225/18].

Žaloba

2. V části *a)* žaloby [*Nerespektování odvolacích důvodů*] žalobkyně poukázala na to, že z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j. MSK 49924/2014, které bylo přílohou doplněného odvolání, je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednoznačně vyplývá, že se odvolací správní orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí (v blokových řízeních) a také že jednotlivá rozhodnutí (v blokových řízeních) po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č.j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č.j. MSK 121761/2014, vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, a to hlavně ve skutečnosti, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje. [*Pozn. soudu: žalobkyně všechna citovaná rozhodnutí označuje za rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, svým označením a i z předložených příloh je však patrné, že se jedná o rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje*]
3. Podle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct, se žalobkyně domnívá, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*), užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsáním způsobem, není dle žalobkyně přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.
4. V části *b)* žaloby [*Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*] žalobkyně uvádí, že jediné důkazy, které odvolací správní orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobkyně měla spáchat přestupek, který s ní byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobkyně nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.
5. Žalobkyně respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených

požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Příložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňují dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena.

6. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobkyně naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánu veřejné moci.
7. V části c) žaloby [*Konkrétní výtky k jednotlivým pokutovým blokům*] se žalobkyně vyjadřuje k pokutovým blokům ze dne 1. 12. 2017, ze dne 28. 7. 2017, ze dne 7. 9. 2016, ze dne 1. 10. 2015, ze dne 2. 6. 2015 a ze dne 10. 6. 2014.
8. K těmto šesti pokutovým blokům v podstatě shodně namítá, že v rozhodnutí není přesně zjištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, dále není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa, názvy obcí nejsou úplné, resp. jsou uvedeny v nesrozumitelných zkratkách, stejně tak i názvy ulic. Rozhodnutí obsahují chybnou právní kvalifikaci, je uvedena pouze zkratkovitě, což znemožňuje přesné určení vytýkaného jednání a tedy i odpovědnosti za toto jednání. Ze zápisu sice vyplývá porušení § 6, resp. § 7, ovšem již ne jakého bodu či písmena. Z popisu přestupkového jednání tak, jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. Rovněž není jednoznačně označeno, zda se jednalo o zavinění nedbalostní či úmyslné. Z rozhodnutí není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené (výše uložené sankce číslem a slovy) spolu korespondují. V rozhodnutí rovněž nejsou jednoznačně zaznamenány údaje, kde a kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno a zda jej vydala oprávněná osoba.
9. Žalobkyně zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací.
10. Na základě výše uvedených skutečností a výtek ke každému konkrétnímu záznamu

v bodovém hodnocení řidiče se žalobkyně domáhá, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Toto by měl příslušný soud posoudit zejména s odkazem na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č.j. 4 As 127/2014-39. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobkyně právě případ pokutových bloků ze dne 1. 12. 2017, ze dne 28. 7. 2017, ze dne 7. 9. 2016, ze dne 1. 10. 2015, ze dne 2. 6. 2015 a ze dne 10. 6. 2014.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobkyně podala dne 8. 12. 2017 námitky proti všem provedeným záznamům bodů, čímž bylo zahájeno správní řízení. Správní orgán prvního stupně v průběhu tohoto řízení shromáždil pokutové bloky ke všem přestupkům a po umožnění žalobkyni seznámit se s kompletní spisovou dokumentací (ke kterému se nedostavila) vydal napadené rozhodnutí ze dne 18. 7. 2018, č.j. PK-DSH/5225/18, kterým zamítá její námitky a potvrzuje provedené záznamy bodů.
12. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně v rámci žaloby napadá, a to velice obecně, pokutové bloky ze dne 1. 12. 2017, ze dne 28. 7. 2017, ze dne 7. 9. 2016, ze dne 1. 10. 2015, ze dne 2. 6. 2015 a ze dne 10. 6. 2014, kdy tyto bloky (resp. jejich ověřené kopie) jsou součástí spisové materie a žalobkyně se mohla s nimi v rámci správního řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí podrobně seznámit, což neučinila, ačkoliv byla k seznámení se spisovou materií správním orgánem prvního stupně vyzvána.
13. Žalovaný dále uvedl, že pokutové bloky k jednotlivým přestupkům byly správním orgánem prvního stupně i odvolacím správním orgánem přezkoumány ve smyslu, zda na podkladě těchto rozhodnutí mohou být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Bylo zjištěno, že všechny pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, na základě kterých musí dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu dojít k zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče. Záznamy o jednotlivých přestupcích souhlasí s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení a dále s údaji zaznamenanými v evidenci. Po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého z výše uvedených záznamů.

Posouzení věci krajským soudem

14. Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.
15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
16. Žaloba není důvodná.
17. K části *a)* žaloby soud konstatuje, že žalobkyně v doplnění odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí namítala, že za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i krajskými úřady Moravskoslezského a Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných právních věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.
18. K tomu se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil tak, že správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí obecně posoudil pokutové bloky k jednotlivým přestupkům, které

obsahuje spisová materie, a to ve vztahu k jednotlivým záznamům bodů. K dalším důvodům námitek či navrženým důkazům ze strany odvolatele se logicky vyjádřit nemohl, jelikož žádné návrhy ani důkazy předloženy nebyly. Totéž platí o vyjádření k rozhodnutím jiných správních orgánů, které rovněž odvolatel v rámci dokazování neuplatnil.

19. K této námitce soud konstatuje, že uvedená námitka žalobkyně je v doplnění odvolání formulována naprosto nekonkrétně. Není tu ani náznakem patrné, v čem má spočívat obdobnost podkladů, z nichž v přezkoumávané věci vycházel Městský úřad Horšovský Týn, s podklady, u nichž nedostatečnost popisu jednání shledal v jiné věci Krajský úřad Moravskoslezského kraje nebo Krajský úřad Jihočeského kraje.
20. Dále žalobkyně upozornila na existenci zásady legitimního očekávání, na základě které by měly správní orgány postupovat a rozhodovat ve shodných či obdobných věcech shodně.
21. K tomu je třeba v souladu s ustálenou praxí správních soudů uvést, že zásada legitimního očekávání, kterou lze charakterizovat i jako zásadu formální spravedlnosti, která bezprostředně souvisí se zásadou nestranného rozhodování každé věci, znamená, že každá věc, kterou správní orgán řeší, je svým způsobem jedinečná, na druhou stranu však lze mezi rozhodovanými a řešenými případy nalézt i řadu společných znaků. Uvedená zásada má zajistit, že rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy, které nastanou v budoucnu, rozhodovat způsobem obdobným. Neznamená však, že by například všechny správní orgány v celé České republice byly zavázány postupovat unifikovaně, neboť by to znamenalo zavedení precedenčního systému práva, navíc do soustavy správních orgánů, což však tato zásada nesleduje. Zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád nezaručuje však účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch, pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To v dané věci bylo splněno. Prvostupňový správní orgán vysvětlil, jaké konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké konkrétní závěry z nich vyvodil. Žalovaný správní orgán rovněž poukázal i na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu. Bylo zdůrazněno, že i judikatura tohoto soudu na jedné straně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu.
22. V daném případě správní orgány vycházely z těchto podkladů: 1) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Dopravním inspektorátem Plzeň, uložena pokuta za přestupek ze dne 10. 6. 2014 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 2) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Dálničním oddělením Rudná u Prahy, uložena pokuta za přestupek ze dne 2. 6. 2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 3) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Dopravním inspektorátem Plzeň, uložena pokuta za přestupek ze dne 1. 10. 2015 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 4) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Dopravním inspektorátem Plzeň, uložena pokuta za přestupek ze

dne 7. 9. 2016 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 5) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Obvodním oddělením Horšovský Týn, uložena pokuta za přestupek ze dne 28. 7. 2017 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 2 body. 6) V blokovém řízení byla žalobkyni Policií ČR, Obvodním oddělením Horšovský Týn, uložena pokuta za přestupek ze dne 1. 12. 2017 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobkyni do její evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. Dne 6. 12. 2017 bylo žalobkyni odesláno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dle doručenky si žalobkyně oznámení převzala dne 8. 12. 2017.

23. V řízení o námitkách si Městský úřad Horšovský Týn vyžádal a obdržel od Policie ČR sdělení a ověřené kopie výše uvedených pokutových bloků k přestupkům ze dne 10. 6. 2014, 2. 6. 2015, 1. 10. 2015, 7. 9. 2016, 28. 7. 2017 a 1. 12. 2017.
24. Při přezkoumání námitek žalobkyně proti záznamu bodů v registru řidičů tedy správní orgány vycházely ve všech šesti případech z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Aktivitou správního orgánu prvního stupně byly tyto podklady pro vydání rozhodnutí doplněny o sdělení a ověřené kopie příslušných pokutových bloků. Na základě provedeného přezkumu podkladů k záznamu bodů do registru řidičů, jehož výsledky popsaly v odůvodnění svých rozhodnutí, správní orgány po právu dospěly k závěru, že tato rozhodnutí jsou způsobilá pro záznamy bodů do registru řidičů, jsou opatřena všemi potřebnými zákonem stanovenými náležitostmi a že odpovídá i zaznamenaný počet bodů.
25. Žalobní bod *a)* tudíž nemohl být shledán důvodným.
26. K části *b)* žaloby soud, obdobně jako v předchozích věcech, kde byla námitka „nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů“ uplatněna, konstatuje, že v přezkoumávané věci není na místě tvrzení, že jedinými důkazy, které odvolací správní orgán posuzoval, byla oznámení od věcně příslušných správních orgánů, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobkyně spáchala přestupek, který s ní byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.
27. Předně je nezbytné uvést, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může být žalobkyně úspěšná pouze tehdy, pokud prokáže, že byla napadeným rozhodnutím zkrácena na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. K tomu, aby tak žalobkyně mohla učinit, je nezbytné, aby tvrdila, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí či nezákonnost postupu správního orgánu. Pokud tak žalobkyně neučiní, tj. její tvrzení jsou obecná bez jakékoli konkrétní souvztažnosti s obsahem napadeného rozhodnutí či postupem správního orgánu, nemohou být její námitky shledány důvodnými.
28. Soud se v podstatě ztotožňuje s tvrzením žalobkyně, že „i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil.“. Tato

obecná tvrzení však nijak neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí. Totéž platí pro námitky žalobkyně ohledně náležitostí jednotlivých sérií pokutových bloků.

29. Ohledně námitky žalobkyně, že „v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, je vhodné zopakovat závěry Nejvyššího správního soudu z jeho rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20: „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. Ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o přestupcích, ve znění účinném v době spáchání přestupku, stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu podle zvláštního právního předpisu. Ust. § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že při řízení provozu na křižovatkách znamená pro řidiče signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou „Příčná čára souvislá“, „Příčná čára souvislá“ se symbolem „Dej přednost v jízdě!“ a „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“, a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením. Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karviné na tř. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo.“.
30. Pouze a jen na základě popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, tedy nelze dospět k závěru o nezpůsobilosti rozhodnutí pro záznam bodů v registru řidičů. Již z tohoto důvodu nemůže být námitka žalobkyně shledána důvodnou.
31. Namítá-li žalobkyně, a to pouze obecně, že „z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít“, lze s tímto tvrzením vyslovit souhlas, avšak toto holé tvrzení nevypovídá nic o nezákonnosti napadeného rozhodnutí ani postupu správních orgánů v průběhu správního řízení.
32. Ani obecné proklamace žalobkyně, že „údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí

evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku“, neprokazují nezákonnost právě přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

33. Vzhledem k uvedenému ani žalobní bod *b)* nepovažuje soud za důvodný.
34. V části *c)* žaloby žalobkyně brojí proti přestupkům ze dne 10. 6. 2014, 2. 6. 2015, 1. 10. 2015, 7. 9. 2016, 28. 7. 2017 a 1. 12. 2017, které byly projednány uložením pokuty v blokovém řízení.
35. Soud proto posoudil každý ze sporovaných pokutových bloků.
36. 1) V bloku na pokutu ze dne 10. 6. 2014, série FD/2013, č. D 0139786, je obsažena jednoznačná identifikace žalobkyně a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: Dne 10. 6. 2014 v 8:42 hod., na sil. II/180 v obci Dobřany držela v ruce za jízdy mobilní telefon. § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. RZ X. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z tohoto popisu je zřejmé, že žalobkyně porušila povinnost podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť při jízdě vozidlem držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, a dopustila se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Zdejší soud v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20) nemá pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Jako místo spáchání přestupku byla označena silnice II/180 v obci Dobřany, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Výraz „držela v ruce za jízdy mobilní telefon“ je běžně používaným zkráceným zápisem přestupkového jednání spočívajícího v porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobkyně dopustila a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Jako přestupce byla identifikována žalobkyně a blok byl opatřen jejím podpisem. Žalobkyně souhlasem s blokovým řízením, podpisem pokutového bloku a zaplacením pokuty dala najevo jak svůj souhlas s přestupkem, tak i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním. V takovém případě není bezpodmínečně nutné, aby byla v rámci pokutového bloku uvedena další upřesnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č.j. 5 As 71/2016-58). Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.
37. Potvrzení výše uvedeného posouzení věci nachází zdejší soud i v názoru Nejvyššího správního soudu obsaženém v jeho rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č.j. 4 As 127/2014-39: „[21] Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. ... [22] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že

nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“.

38. 2) V bloku na pokutu ze dne 2. 6. 2015, série FC/2013, č. C 1507569, je obsažena jednoznačná identifikace žalobkyně a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: 2. 6. 15 14:00, D/5 22. km s. Plzeň, Š. Octavia, X § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb. Držela za jízdy hovorové zařízení. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z tohoto popisu je zřejmé, že žalobkyně opět porušila povinnost podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť při jízdě vozidlem držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, a dopustila se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Zdejší soud nemá pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Jako místo spáchání přestupku byl označen 22. km dálnice D5, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Výraz „držela v ruce za jízdy hovorové zařízení“ je běžně používaným zkráceným zápisem přestupkového jednání spočívajícího v porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobkyně dopustila a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.
39. 3) V bloku na pokutu ze dne 1. 10. 2015, série JL/2015, č. L 0986134, je obsažena jednoznačná identifikace žalobkyně a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: 1. 10. 2015 9:40 h Stod I/26, držení hovorového zařízení za jízdy dle § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. X. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z tohoto popisu je zřejmé, že žalobkyně porušila povinnost podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť při jízdě vozidlem držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, a dopustila se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Zdejší soud nemá pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Jako místo spáchání přestupku byla označena silnice I/26 ve Stodě, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Výraz „držení hovorového zařízení za jízdy“ je běžně používaným zkráceným zápisem přestupkového jednání spočívajícího v porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobkyně dopustila a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.
40. 4) V bloku na pokutu ze dne 7. 9. 2016, série JL/2015, č. L 0893980, je obsažena jednoznačná identifikace žalobkyně a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: 7. 9. 16 v 9:00 h, sil. I/26, Líně, § 7/1c zák. č. 361/2000 Sb. Řidič držel za jízdy hovorové zařízení. RZ: X. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f 1 zák. č. 361/2000

Sb., ve znění p. p. I z tohoto popisu je zřejmé, že žalobkyně porušila povinnost podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť při jízdě vozidlem držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, a dopustila se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Zdejší soud nemá pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Jako místo spáchání přestupku byla označena silnice I/26 v Líních, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Výraz „řidič držel za jízdy hovorové zařízení“ je běžně používaným zkráceným zápisem přestupkového jednání spočívajícího v porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobkyně dopustila a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

41. 5) V bloku na pokutu ze dne 28. 7. 2017, série AC/2017, č. C 0272891, je obsažena jednoznačná identifikace žalobkyně a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: Dne 28. 7. 2017 v 22:30 hod. v ul. Pivovarská v Horšovském Týně jako řidič OA RZ X s dopustila př dle § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. – za jízdy držela mobilní zařízení. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z tohoto popisu je zřejmé, že žalobkyně porušila povinnost podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť při jízdě vozidlem držela v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, a dopustila se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Zdejší soud nemá pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Jako místo spáchání přestupku byla označena ulice Pivovarská v Horšovském Týně, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Výraz „za jízdy držela mobilní zařízení“ je běžně používaným zkráceným zápisem přestupkového jednání spočívajícího v porušení povinnosti řidiče stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobkyně dopustila a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.
42. 6) V bloku na pokutu ze dne 1. 12. 2017, série AC/2017, č. C 1554112, je obsažena jednoznačná identifikace žalobkyně a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: Dne 1. 12. 17 v H. Týně v ul. Dr. E. Beneše v 14:20 hod. nebyla při jízdě v OA RZ: X připoutána bez. pásy. § 6 odst. 1 písm. a) zák. 361/2000 Sb. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z těchto údajů vyplývá, že žalobkyně porušila povinnost podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem, a dopustila se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Ze skutkové věty je zjevné, že povinnost být připoutána bezpečnostním pásem žalobkyně porušila za jízdy jako řidička. Jako místo spáchání přestupku byla označena ulice Dr. E. Beneše v Horšovském Týně, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta

uložena. Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

43. Lze tak uzavřít, že ze všech šesti pokutových bloků je možno zjistit, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Ve všech šesti případech bylo konkrétní jednání konkrétní osoby v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Všechna žalobkyní zpochybněná rozhodnutí vydaná v blokových řízeních tedy obsahují všechny zákonem požadované náležitosti a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Všechny bloky jsou vyplněny čitelně a srozumitelně, osoba přestupce je v každém z nich řádně identifikována, spáchaná jednání jsou popsána sice stručným, ale zároveň jednoznačným a individualizovaným způsobem, a to jak uvedením skutkových okolností, tak odkazem na příslušná ustanovení zákona. Všechny bloky jsou též podepsány žalobkyní jakožto přestupcem. Soud se proto ztotožnil se závěrem správních orgánů, že všechny pokutové bloky jsou způsobilými podklady k záznamu bodů do registru řidičů.
44. S ohledem na uvedené nepokládá soud za důvodný ani žalobní bod c).

Rozhodnutí soudu

45. Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

46. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Jelikož však žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 27. března 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

